

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm || Vitae aulicae

Schopper, Hartmann

Francof. Ad Moen., 1584

VD16 R 1015

Capvt IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70432](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70432)

& electus euadit. Quare nisi cum bonis & fi- *Cum quib.
delibus ineunda est societas.* *habendo.*

Quod eum acutum & prouidū esse opor- *sit consue-*
teat, qui fallacium & veteratorum astutias *tudo.*
effugere velit. Quibus non dextrè intellectis, *II.*
improutis & repentinis periculis, facile ho-
mo insulsus inuoluitur, è quibus non absque
dedecore, aut infamia emergere queat. Nam *Nimia fa-*
qui se obscūris genere, aut infimæ consociat *miliaritas*
multitudini, etiam si ipse met in res malas aut *vbiq;* parit
pestiferas animum non intendat, tamen vix *contempnit*
summa cum industria sine vitæ opprobrio
euadere poterit. Cuius rei præter alia infinita
exempla breuitatis causa omissa, ab autore
documentum per yrsi credulitatem dissolu-
tam proponitur: ut intelligamus, neruos atq;
artus esse sapientiæ, non temerè credere.

CAPVT IX.

ARGVMENTVM.

Captus ab Agricolis miserè tractatur inquis
Extremam plagis Vrsus ad Gsq; necem.
Vixq; fugacelerisibi consulit, atq; cruento
Vulnere vicinas fucus intrat aquas.

VT videt Vrsum Rusteiel
Non vincula posse rumpere:
Mox conuocabat ebrios,
Sed è tabernaculo rusticos.
Adeste, dicit ad meam
Ligatus Vrsum ianuam,

Rusteiel
ebrios con-
gregat ru-
sticos.

D

Abire

54 DE ASTVT. VVLP.

Abire nescit maximus.

Vos arma nunc capessite,

Et iuncta fertie spicula,

Vt enetur bellua.

Tunc ira grandis omnibus

*Furor ar-
ma mini-
strat.*

*Agrestium
furor.*

*Iatte, con-
cubina Sa-
cerdotis.*

Ministrat arma rusticis.

In sanus ille stipitem,

Rastrum sed alter, tertius

Furca bicornem corripit.

Minister adi publica

Torrem praeustum subleuat,

Quem non secutatardius,

Iniqua lute fæmina:

Colum ferebat ligneam,

Et omnibus crudelius

Spirabat ore rusticis.

Vt esse se circundatum

Bruno videbat hostibus

Tunc colligebat maximum

Vim, robur atq; corporis.

ora latis rictibus,
 crinibus deformia
 cercu coactus extirahie
 n absq; multo sanguine:
 nos tamen densissimos
 guesq; tristis horridos,
 rimulisti antibus
 uarelinquit arboris.
 loe prægrauissimo,
 ambulare nouerat.
 immane spirans Rustefeil
 primus omnium fero
 oternit Vrsum vulnere.
 quuntur illum catari,
 igisq; multe intasperis
 gsm Brunonis saucium.
 Pas Faber cum malleis
 oramittit saucia
 unonis afflictissimi.
 Ludolphus impar gressibus,
 onq; laesus lumino,
 aberq; crine Tityrus:
 mes petebant anxum.
 Quin & nurus agrestium
 nantur Vrsum tollere,
 rs saxis torquet aspera,
 rs instat & ligomibus.
 thac acuto Rustefeils
 infuse frater aduolat,
 sic Brunonem Gerberat,
 totus expansceret,
 undererq; feminas,

Ingens te-
lum nece-
fitas.

Rustefeil,

Faber.

Ludol-
phus.
Acon.
Tityrus.

Mulierum
crudelitas,
Frater Ru-
stefeils.
Furor iraq;
mentem
præcipitat.
Virus inua-
dit foem-
inas.

56 DE ASTVT. VVLF.

Ira metuq; percitus,
Fragore cunctas terruit,
Et morsibus lethalibus,
Ut currerent in proximam
Ripam pulchrem femeina.

Pastorville Sed Pastor & dis & sacra
In amnem nare coniugem
Conspexit omnes inuocat:
o filij, charissimæ
Nunc subuenire coniugi
Nemor salymphis occidit:
Sum namq; & obis optimi
Vni datur res dolum.
Vrso relicto Rustici,
Ripam subintrant ocyus,
Opem ferentes femeinis.
Quas dum potenter extrahunt,

Bruno vim
Rusticoru
estugit.
Necessitas
ignauiam
acuit.
Agrestium
indigna-
tio.
Ex sordidis paludibus:
Bruno capessit ebrij
Ripam cruentus fluminis:
Et cum labore maximo,
Vrgebat & necessitas:
Iter per amnem conficit.
Tunc in recentes quilibet
Exarsit ira rusticus.
In femeinas culpam ferens:
Quod & rufus his granissimis
Elapsus esset vinculis.
Vngues adhuc in arbore,
Videre villis cum nigris.
Et & rufi nobis, clamitant:
Quid linques aures, & cutem.